

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

cadi gladio. Saviuit autem sine exemplo in eam urbem. Coniunxit enim agmina sua cum rege Francie: qui cū venisset pro Leodiensibus, conuersus cepit eos cum duce oppugnare. Præter omnium ergo spem, rex qui aliquando Leodienses in fœdus admisisset, contra illos pugnat. Rebus omnibus penè desperatis, urbici rogant episcopum suum, quem antè contempserant, & pro quo dux omnia habebat, ut se bello medium interponat. Recusauit ille, quod maximè propter se suscepisset Karolus tantum bellum. Tum arma corripuere furentes, ausi in aciem prodire, quod munitioni urbis non benè fiderent. Sed collatis pralio manibus, faciliè à militaribus viris ciues, multi à pluribus statim superantur: Strages maxima editur in campis. Tum superextantes cedi, fuga dilabuntur in urbem: Sequuti victores, saviunt in omne genus hominum, iam satiati sanguine, nondum tamen expleta indignatione: Mulieres dorsotenus colligatas in profluentem misere Mosam, impositas nauigijs sine numero mersere. Erat ex principibus qui ingentem numerū ere, sed paruo, mercaretur, donauitq; libertati. Tum Peronam (insigne erat fusile ex aurichalco, quod in libertatis argumentum foro erexere) insigni forma cum inscriptione carminū iussit Karolus victor auehi, ac in Brugensem urbem deportari: Stabatq; omni tēpore Karoli in loco, ubi ad bursam (ut vocant) conueniunt omnium nationum mercatores circa meridiem, loquentes de mercaturis. Sed Maximilianus iam rerū potitus post Karolū, permisit Leodiensibus, ut in suā referrent urbem. Discite mortales iustitiam, non temnere diuos.

CAPVT IX.

Albertus Mindensis episcopus per idē tempus, cum comitibus de Hoia patruelibus suis, assumpto etiam in

am in societatem belli Friderico de Brunſwico duce, hoſilia nunciauere comitibus de Scowenborg: in quorum parte Erneſtus frater epiſcopus Hildeſemensis, Simon epiſcopus Padeburnensis, frater eius de Lippia: Odioſum bellum, & cum magno partium incommodo geſtum, in quo non aliud, quàm alterna damna quaererentur. Non ſatis conſtabat inter omnes, qua de re belligeraretur, niſi per alterna odia. Cumq; exaturati mutuis eſſent incommodis, & terra miſerè eſſent deuaſtata, parilitate damnorum inuicem compensata, ad concordiam rediere, penè non volentes: Nam in eam rem cocis, atque cellarijs, magna eſt attributa poteſtas. Quo tempore Henricus dux Brunſuicciſis, & Wilhelmi frater, vnicam filiam deſpondit Wilhelmo comiti de Hennenberge. Solennitas nuptiarum Brunſuico peragitur: Multa vndique nobilitas ibi confluxit: Duo millia ducenti numerati ſunt aduenientium militares equi. In Holſatia interim Gerhardus regis Daniae frater, iam à militaribus non ſatis amatus, cum terram animo relinquere nō poſſet, apud ruſticam plebem, cui ſemper erat chariſſimus, intentabat ſuam augere potentiam. Ingreſſus Phriſiam, eam, quæ ab Eydora nomen habet, conuocatis maioribus, oſtendit de voluntate eſſe regis fratris ſui, vt eū populum haberet in poteſtate, vtereturq; illo ad edomandam regi contumacitatem, & prætenſis literis regis, quæ hoc ſonare videbantur, nemini dubium reliquit, fratres vnum ſentire. Itaque populus iſte promptus iurauit in verba Gerhardi. Rex vbi comperit, alias miſit literas, quæ voluntatem eius plenius declararent, coarguens quod factum audierat, de ſacramentis Gerharδο præſtitis, nec diſtulit rex aduentum ſuum: Qui vbi conuocauit militiam ſuam, vicinarum quoque Holſatia urbium conſula-

conſula-

fulares, Lubica & Hamburgi, consilij eos fecit in fratrem participes. Intellexit enim, quam ille se insinasset & inuiscerasset Phrisijs & palustribus Holsatis, in ðwilstria & Crempis, quamque difficulter, ubi conspirarent, illis resisteretur. Tum verò cessit Gerhardo, fretus constantia & fide Phrisiorum, quod etiam in absentis fide permanerent, ut alio tempore rem melius procuraret. Cumque cerneret palustris populus, regem cum omni militia & vicinis urbibus unum sentire: etsi diu resisterint, non ausi tamen tentare belli fortunam sine capite, ad regem satis inuiti, renouatis sacramentis, redierunt. Cum medio tempore Gerhardus comes implicitus esset bello Bremensium, quieuere Phrisij: quod in Metropoli diximus. Sed post duos annos, cum ageretur secundus & septuagesimus, inuitatus ab Holsatis palustribus & Phrisijs Gerhardus, per mare redibat in locum Husen, aptatas trabes aduehens, quibus repentinè poterant erigi munitiones. Rex autem ubi intellexit, cum celeritate opus esset, priusquam conualesceret hostis frater, usus ciuitatum armatura, duxit in ðwilstriam: & quos comprehendit ex aduersa factionis capitibus, iussit gladio feriri. Elapsus est autem vir primarius Henneke ðwulf, peruenit in Thietmarsiam: ibi non diu post, cum consueta sibi vteretur insolentia, casus est: bona eius sunt confiscata. Gerhardus furtim dilabatur, rege etiam, quod frater esset, dissimulante: & per longa deuia redijt in sua, non iterum reuersus in Holsatiam.

CAPVT X.

Ecclēsia tum Hildesemensis graui motu quassatur, cum duo in discordia, vacante ecclesia, eligerentur, Hermannus Hassia Lantgrauus: Is, qui iamdiu tenuit